

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOUU-12547/17-18

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 29. října 2018 takto:

společnost [redacted] se sídlem [redacted]
[redacted]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila nevyžádaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když
  - dne 6. října 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] obchodní sdělení s textem „OS: Bytové právo po rekonstrukci“ na elektronickou adresu [redacted],
  - dne 27. prosince 2017 zaslala z elektronické adresy [redacted] obchodní sdělení s textem „OS: Náhrada škody ve zdravotnictví s předsedou senátu Nejvyššího soudu rozhodujícího o dovoláních ve věcech sporů o náhradě škody“ na elektronickou adresu [redacted],
  - dne 22. dubna 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] obchodní sdělení s textem „OS: [redacted] – Jak probíhá trestní řízení s mladistvým a institut ochranné výchovy?“ na elektronickou adresu [redacted],
  - dne 4. července 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] obchodní sdělení s textem „OS: Důvody pro řešení kybernetické bezpečnosti – NÚKYB“ na elektronickou adresu [redacted],
  - dne 27. června 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] obchodní sdělení s textem „OS: Veřejná podpora – praktická aplikace pravidel“ na elektronickou adresu [redacted],
  - dne 6. srpna 2018 zaslala z elektronické adresy [redacted] obchodní sdělení s textem „OS: Důvody pro řešení kybernetické bezpečnosti – NÚKYB“ na elektronickou adresu [redacted],

přičemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas

- II. za což se jí v souladu s § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 18.000 Kč
(slovy osmnácttisíc korun českých)

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo obviněné, společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] doručeno dne 9. srpna 2018. Podkladem pro zahájení řízení byly stížnosti doručené správnímu orgánu v období od října 2017 do srpna 2018.

Správní orgán doručené podněty zanalyzoval, přičemž využil náhledu do whois registru na www.nic.cz a www.eurid.eu a náhledu na www.justice.cz. Taktéž správní orgán nahlédl na webové stránky obviněné [REDAKCE] a to za účelem ověření, že obsah obchodních sdělení koresponduje s podnikatelskou činností obviněné. Správní orgán dodává, že též samotné texty obchodních sdělení byly podepsány „[REDAKCE] [REDAKCE]“. Analýzou hlaviček (zdrojových kódů) zaslaných obchodních sdělení bylo zjištěno, že obchodní sdělení byla odesílána z e-mailových adres [REDAKCE] [REDAKCE]. Dle jednotlivých textů předmětných obchodních sdělení je tedy patrné, že všechny zaslané zprávy jsou textově a graficky shodné, obsahují řádné označení zprávy „OS:“ pak následuje název semináře, a taktéž jsou všechna obchodní sdělení shodně označena názvem obviněné. Správní orgán má tak za prokázané, že všechna předmětná obchodní sdělení byla odeslána obviněnou.

K předmětu řízení je třeba dodat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky vzdělávacích seminářů. Současně je

nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) je tato opakovanost přitěžující okolností v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost nebyla zjištěna.

K výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. a nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazníky), je povinna dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k rozesílání obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se zasíláním obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám.

K jednotlivým e-mailovým adresám, na které byla obchodní sdělení zaslána, uvádí obviněná ve svém vyjádření následující:

- elektronická adresa [redacted] byla zařazena do firemní databáze, jelikož se majitel adresy zúčastnil semináře společnosti [redacted] dne 31. března 2016. Ke svému vyjádření přiložila obviněná též prohlášení držitele této elektronické adresy, ve kterém je uvedeno, že v případě korespondence z elektronické adresy [redacted], ze dne 6. října 2017 se jednalo o chybu, jelikož se zúčastnil semináře společnosti [redacted] „Zákon o kybernetické bezpečnosti“ dne 31. března 2016, a tím se jeho adresa dostala do databáze společnosti.
- k elektronickým adresám [redacted] obviněná uvedla, že je ve své firemní

databázi neneviduje. Dále obviněná uvedla, že ani v interním e-mailingovém systému, který zabezpečuje doručování obchodních sdělení, není zaznamenáno, a to ani úspěšné, ani neúspěšné doručení obchodních sdělení z e-mailové adresy [redacted] na výše uvedené e-mailové adresy. Obviněná uvádí, že předmětná obchodní sdělení tedy nezaslala, a ani zaslat nemohla a není jí známa skutečnost, jakým způsobem se obchodní sdělení do těchto e-mailových schránek dostala. Dle názoru obviněné se mohlo jednat o počítačový vir nebo automatické přeposlání od jiného, jí neznámého odesílatele e-mailové pošty či automatickým přeposláním z jiné e-mailové adresy. Pouze u e-mailové adresy [redacted] k potvrzení této skutečnosti obviněná doložila prohlášení držitele této e-mailové adresy, kde je uvedeno, že v případě korespondence z elektronické adresy [redacted] ze dne 27. prosince 2017 se jednalo o omyl. Dále je zde uvedeno, že adresátovi nevznikla žádná škoda, ani nemajetková újma, a že proti majiteli uvedené elektronické adresy [redacted] nechce uplatňovat žádné sankce.

- k elektronické adrese [redacted] obviněná uvedla, že tato byla zařazena do firemní databáze, jelikož se majitelka zúčastnila semináře společnosti [redacted] dne 24. dubna 2017. Obviněná dále uvádí, že majitelka této e-mailové adresy tuto skutečnost opomněla a jako důkaz dokládá obviněná prohlášení držitele výše uvedené e-mailové adresy. V tomto prohlášení je uvedeno, že v případě korespondence z elektronické adresy [redacted] ze dne 4. července 2018 se jednalo o chybu, jelikož se paní [redacted] zúčastnila dne 27. dubna 2017 semináře společnosti [redacted] „Aktuální problémy kybernetické bezpečnosti s důrazem na novelu“.

Správní orgán vyzval obviněnou k doložení skutečnosti, že držitelé e-mailových adres [redacted] se zúčastnili seminářů, které obviněná uváděla ve svém vyjádření.

Obviněná k e-mailové adrese [redacted] doložila prezenční listinu k semináři uskutečněnému dne 31. března 2016 s názvem „Zákon o kybernetické bezpečnosti“, což odpovídá předchozímu tvrzení obviněné a taktéž podpis držitele předmětné e-mailové adresy je totožný s podpisem na prezenční listině. Nicméně správní orgán poznamenává, že na prezenční listině je u pana [redacted] uvedena jiná e-mailová adresa, a to [redacted]. K tomu správní orgán dodává, že obviněná tak mohla zaslat obchodní sdělení podle § 7 odst. 3 (tedy jakožto svému zákazníkovi) pouze na e-mailovou adresu [redacted] nikoli na [redacted]. Správní orgán v tomto případě konstatuje, že na e-mailovou adresu [redacted] bylo obchodní sdělení zasláno bez předchozího souhlasu adresáta, nicméně v rámci posuzování výše sankce bude přihlédnuto k prohlášení držitele e-mailové adresy [redacted], ve kterém tento držitel uvedl, že se nejednalo o chybu obviněné.

K e-mailové adrese [redacted] doložila obviněná prezenční listinu k semináři uskutečněnému dne 27. dubna 2017 s názvem „Aktuální problémy kybernetické bezpečnosti s důrazem na novelu“. Tato prezenční listina však neobsahuje e-mailovou adresu [redacted] obsahuje pouze jméno [redacted], zaměstnavatel město [redacted] podpis a v rubrice e-mail je uvedeno pouze [redacted]. Rozporná je též skutečnost, že ve svém vyjádření obviněná uváděla termín konání semináře 24. dubna 2017, nicméně

v prohlášení držitele e-mailové adresy [REDACTED] je uvedeno datum 27. dubna 2017. Též v tomto případě správní orgán konstatuje, že na e-mailovou adresu [REDACTED] bylo na základě výše uvedeného zasláno obchodní sdělení bez předchozího souhlasu adresáta. Ovšem i v tomto případě v rámci posuzování výše sankce bude přihlédnuto k prohlášení držitele e-mailové adresy [REDACTED] ve kterém tento držitel uvedl, že se nejednalo o chybu obviněné.

V případě ostatních e-mailových adres, na které byla obchodní sdělení odeslána, a to [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] se obviněná vyjádřila tak, že k odeslání na tyto e-mailové adresy nedošlo, jelikož doručení na tyto adresy neneviduje ve svém systému, přičemž vyslovuje domněnku, že se tak mohlo stát, např. počítačovým virem nebo přeposláním od jiného, jí neznámého odesílatele. Správní orgán k tomu však uvádí, že z analýz hlaviček e-mailových zpráv, které byly k jednotlivým stížnostem přiloženy, jednoznačně vyplývá, že dané zprávy byly odeslány obviněnou a jestliže se v jejím systému stala blíže nespécifikovaná chyba, je za tuto situaci zodpovědná obviněná. Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná nedoložila ve vztahu k výše uvedeným držitelům e-mailových adres zákaznický vztah ani to, že by disponovala souhlasem těchto držitelů se zasíláním obchodních sdělení. Pouze v případě držitele e-mailové adresy [REDACTED] doložila obviněná prohlášení tohoto držitele, že se v případě korespondence z e-mailové adresy [REDACTED] ze dne 27. prosince 2017 jednalo o omyl a nevznikla jí žádná škoda ani majetková újma a nechce vůči obviněné uplatňovat žádné sankce. K tomuto prohlášení bude správním orgánem přihlédnuto v rámci posuzování výše sankce.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a tím spáchala přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného. K otázce povahy a závažnosti přestupku (§ 37 cit. zákona) správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromé v elektronické komunikaci), správní orgán v této souvislosti zohlednil též doložená prohlášení držitelů e-mailových adres [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], které závažnost přestupku snižují, ze kterých je patrné, že zásah do jejich soukromí byl v tomto případě nízký, kdy ve dvou případech nebylo odeslání obchodní sdělení ze strany stěžovatelů považováno za chybu a v jednom případě stěžovatel uvedl, že mu zasláním obchodního sdělení nevznikla žádná škoda nebo újma a nechce vůči odesílateli uplatňovat žádné sankce. Dále správní orgán přihlédl též k významu a rozsahu následku přestupku, kdy zohlednil především počet doručených stížností, který byl relativně nízký. Správní orgán přezkoumal protiprávní jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností ve smyslu § 40 cit. zákona a došel k závěru, že obviněná osoba spáchala přestupek opakovaně (§ 40 písm. c) cit. zákona), neboť s obviněnou

již bylo v téže věci vedeno řízení (sp. zn. UOOU-03077/17). Polehčující okolnosti dle § 39 cit. zákona ve věci správní orgán neshledal.

Ke správní sankci uvedené v tomto rozhodnutí správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, nicméně v době vyhotovení tohoto rozhodnutí, nebyly na portálu www.justice.cz u obviněné vedeny žádné aktuálnější účetní záznamy, ze kterých by bylo možné při určení správní sankce a při současném dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 29. října 2018

otisk
úředního
razítka

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení nevyžádaných sdělení
(podepsáno elektronicky)